

Briselē, 2.12.2015.
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,
ar ko groza Direktīvu 2008/98 par atkritumiem**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2015) 259 final}
{SWD(2015) 260 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1 Vispārīgais konteksts

Savienības ekonomika patlaban zaudē lielu daļu no atkritumu plūsmās atrodamiem materiāliem, ko iespējams izmantot kā otrreizējās izejvielas. Eiropas Savienībā 2013. gadā radītais kopējais atkritumu apjoms sasniedza aptuveni 2,5 miljardus tonnu, no kurām 1,6 miljardi tonnu netika atkārtoti izmantoti vai pārstrādāti un tādējādi ir zaudējums Eiropas ekonomikai. Ir aplēsts, ka būtu iespējams atkārtoti izmantot vai pārstrādāt vēl 600 miljonus tonnu. Pārstrādāta ir tikai neliela daļa (43 %) Savienībā radušos sadzīves atkritumu, bet atlikusī daļa ir apglabāta poligonos (31 %) vai sadedzināta (26 %). Tādējādi Savienība zaudē būtiskas iespējas uzlabot resursu efektivitāti un izveidot pilnīgāku aprites ekonomiku.

Attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu Savienībā vērojamas lielas atšķirības dalībvalstu vidū. 2011. gadā sešas dalībvalstis poligonos apglabāja mazāk nekā 3 % no sadzīves atkritumiem, tajā pašā laikā 18 dalībvalstis – vairāk nekā 50 %, bet dažas – pat vairāk nekā 90 %. Šī nevienmērīgā situācija ir steidzami jārisina.

Priekšlikumi grozīt Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem¹, Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu², Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem³, Direktīvu 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem⁴, Direktīvu 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem⁵ un Direktīvu 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem⁶ veido daļu no aprites ekonomikas paketes, kurā ietilpst arī Komisijas paziņojums "Noslēgt aprites loku – ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku".

1.2 Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Jaunākās tendences liecina, ka ir iespējama turpmāka attīstība resursu efektīvā izmantošanā un tā var sniegt nozīmīgus ekonomiskus, vides un sociālus ieguvumus. Atkritumu pārvēršanai par resursiem ir būtiska nozīme resursu efektivitātes palielināšanā un loka noslēgšanā aprites ekonomikā.

Juridiski saistošas mērķvērtības ES tiesību aktos par atkritumiem ir būtiski veicinājušas atkritumu apsaimniekošanas prakses pilnveidošanu, veicinājušas inovācijas pārstrādes jomā, ierobežojušas atkritumu apglabāšanu poligonos un radījušas stimulus patērētāju ieradumu maiņai. Augstāku mērķu izvirzīšana atkritumu apsaimniekošanas politikā var radīt būtiskus

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīva 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

³ Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīva 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34.–43. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Direktīva 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1.–14. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīva 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38.–71. lpp.).

ieguvumus: ilgtspējīgu izaugsmi un nodarbinātību, samazinātas siltumnīcefekta gāzu emisijas, tiešus ietaupījumus, kas saistīti ar labāku atkritumu apsaimniekošanas praksi, un labāku vidi.

Direktīvas 2008/98/EK grozīšanas priekšlikums ir tapis kā atbilde uz juridisko pienākumu pārskatīt atkritumu apsaimniekošanas mērķvērtības minētajā direktīvā. Priekšlikumi, kas veido Aprites ekonomikas paketi un ar kuriem groza sešas iepriekš minētās direktīvas, daļēji balstās uz Komisijas 2014. gada jūlijā iesniegto priekšlikumu, kurš pēc tam, 2015. gada februārī, tika atsaukts. Priekšlikumi atbilst Ceļveža par resursu efektīvu izmantošanu⁷ un 7. vides rīcības programmas⁸ mērķiem, un cita starpā tajos ir paredzēta atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas pilnīga īstenošana⁹ visās dalībvalstīs, kopējā un uz vienu iedzīvotāju radušos atkritumu apjoma samazināšanās, kā arī nodrošināta kvalitatīva pārstrāde un pārstrādāto atkritumu kā Savienības izejvielu būtiska, uzticama avota izmantošana. Priekšlikumi arī sekmē ES Izejvielu iniciatīvas¹⁰ īstenošanu un risina vajadzību novērst pārtikas atkritumu rašanos. Turklāt šajos priekšlikumos tiek vienkāršotas visās sešās direktīvās noteiktās ziņošanas prasības.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMA REZULTĀTI

2.1. Pētījumi

Priekšlikumos un pievienotajā ietekmes novērtējumā novērtēti tie tehnoloģiskie, sociālekonomiskie un izmaksu un ieguvumu aspekti, kas saistīti ar ES tiesību aktu īstenošanu un turpmāku izstrādi atkritumu jomā. Lai analizētu ietekmes novērtējumā piedāvāto galveno politikas risinājumu papildu variantu potenciālo ietekmi, tika izstrādāts ietekmes novērtējuma papildinājums.

2.2. Iekšēja apspriešanās

Komisijas Ietekmes novērtējuma vadības grupa, kuru veidoja dažādi Komisijas dienesti (*SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC* un *ESTAT*), sekoja tam, kā tiek sagatavoti tiesību aktu priekšlikumi.

2.3. Ārēja apspriešanās

Komisija bija sagatavojusi aptuvenu sarakstu ar risināmajiem problēmjautājumiem, un pirmās sarunas ar galvenajām ieinteresētajām personām sākās 2013. gada februārī. 2013. gada jūnijā saskaņā ar pamatprasībām attiecībā uz apspriešanu tika sāкта sabiedriskā apspriešana tiešsaistē, un tā beidzās 2013. gada septembrī. Tika saņemtas 670 atbildes, kas liecina par to, ka sabiedrībai lielā mērā rūp atkritumu apsaimniekošanas jomas attīstība ES un ka uz ES rīcību šajā jomā tiek liktas lielas cerības. No 2015. gada jūnija līdz septembrim notika īpašas dalībvalstu apspriešanās, ka arī plašāka apspriešanās par aprites ekonomiku.

2.4. Ietekmes novērtējums

Kopā ar 2014. gada jūlijā pieņemto priekšlikumu¹¹ ir publicēts ietekmes novērtējuma ziņojums un tā kopsavilkums. Ietekmes novērtējumā, kurš joprojām ir galvenais analītiskais

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Lēmums Nr. 1386/2013/ES par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem" (OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.).

⁹ Atkritumu apsaimniekošanas hierarhija priekšroku dod atkritumu rašanās novēršanai, tad seko atkārtota izmantošana, pārstrāde, enerģijas reģenerācija un pēc tam tāda likvidēšana, kas ietver apglabāšanu poligonos un sadedzināšanu bez enerģijas reģenerācijas.

¹⁰ COM(2008) 699 un COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

pamats pārskatītajiem tiesību aktu priekšlikumiem, izvērtēts, kā dažādie politikas risinājumi, kuru mērķis ir uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā, ietekmētu vidi, sociālo un ekonomikas jomu. Lai apzinātu instrumentus un mērķvērtības, kas būtu vispiemērotākās vislielākā ieguvuma panākšanai ar vismazākajām izmaksām, ir novērtēti un ar "pamatscenāriju" salīdzināti dažāda vēriena risinājumi.

Komisijas Ietekmes novērtējuma padome 2014. gada 8. aprīlī sniedza pozitīvu atzinumu par ietekmes novērtējumu, savā atzinumā iekļaujot virkni ieteikumu minētā ziņojuma precizēšanai. Padome lūdza precizēt problēmas definīciju un vajadzību noteikt jaunas starpposma mērķvērtības, sagatavot no subsidiaritātes un proporcionālītātes viedokļa pārliecināšanos argumentus aizliegumam apglabāt atkritumus poligonos un vajadzībai visās dalībvalstīs noteikt vienotas mērķvērtības, kā arī prasīja detalizētāk paskaidrot, kā priekšlikumā ņemti vērā atšķirīgie dalībvalstu rezultāti.

Ietekmes novērtējums ļāva nonākt pie secinājuma, ka risinājumu kombinācija radīs šādus ieguvumus:

- administratīvā sloga mazināšana, jo īpaši attiecībā uz maziem uzņēmumiem un organizācijām, vienkāršošana un labāka īstenošana, kas cita starpā paveicama, saglabājot mērķvērtību saskaņotību ar panākamo rezultātu;
- darbvietu radīšana – līdz 2035. gadam varētu radīt vairāk nekā 170,000 tiešu darbvietu, no kurām lielāko daļu nav iespējams pārvietot ārpus ES;
- siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana – no 2015. gada līdz 2035. gadam varētu novērst vairāk nekā 600 miljonus tonnu siltumnīcefekta gāzu emisiju;
- labvēlīga ietekme uz ES atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes nozares konkurētspēju, kā arī uz ES ražošanas nozari (ražotāja paplašinātas atbildības labākas shēmas, samazināti riski saistībā ar piekļuvi izejvielām);
- otreizējo izejvielu iepludināšana ES ekonomikā, kas savukārt ļaus samazināt ES atkarību no izejvielu importa.

Kopā ar tiesību akta priekšlikumu tika iesniegts analītisks ziņojums, kas pievienots ietekmes novērtējumam. Šajā ziņojumā tika analizēti vairāki papildu risinājumi un varianti, lai labāk ņemtu vērā katras dalībvalsts atšķirīgo sākuma situāciju.

3. PRIEKŠLIKUMU JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikumos grozīt ES tiesību aktus par atkritumiem ir šādi galvenie elementi:

- saskaņotas definīcijas;
- atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjoma palielināšana līdz 65 % līdz 2030. gadam;
- atkārtotai izmantošanai sagatavotā un pārstrādātā izlietotā iepakojuma apjoma palielināšana un mērķu kopuma vienkāršošana;
- sadzīves atkritumu apglabāšanas poligonos pakāpeniska samazināšana līdz 10 % līdz 2030. gadam;
- labāk saskaņots un vienkāršots tiesiskais regulējums par blakusproduktiem un stadiju, kad atkritumi vairs nav atkritumi;
- jauni pasākumi atkritumu, tostarp pārtikas atkritumu, rašanās novēršanas un atkārtotas izmantošanas veicināšanai;

- minimālo darbības nosacījumu ieviešana attiecībā uz ražotāja paplašinātu atbildību;
- agrīnās brīdināšanas sistēmas ieviešana, kas ļautu uzraudzīt pārstrādes mērķvērtību ievērošanu;
- vienkāršoti un racionalizēti ziņošanas pienākumi;
- pieskaņošana LESD 290. un 291. pantam par deleģētajiem un īstenošanas aktiem.

3.2. Juridiskais pamats un tiesības rīkoties

Ar šiem priekšlikumiem groza sešas direktīvas par dažādu atkritumu apsaimniekošanu. Direktīvas 2008/98/EK, Direktīvas 1999/31/EK, Direktīvas 2000/53/EK, Direktīvas 2006/66/EK un Direktīvas 2012/19/ES grozīšanas priekšlikuma pamatā ir LESD 192. panta 1. punkts, bet Direktīvas 94/62/EK grozīšanas priekšlikuma pamatā ir LESD 114. pants.

Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 2. punkts paredz līdz 2020. gadam sasniegt šādas mērķvērtības: 50 % mērķvērtību attiecībā uz mājssaimniecību atkritumu un līdzīgu atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi un 70 % mērķvērtību attiecībā uz nebīstamo būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, pārstrādi un citu materiālu reģenerāciju. Saskaņā ar 11. panta 4. punktu Komisija vēlākais līdz 2014. gada 31. decembrim vajadzēja izskatīt šīs mērķvērtības, lai, ja nepieciešams, tās pastiprinātu un apsvērtu iespēju noteikt mērķvērtības citām atkritumu plūsmām, ņemot vērā attiecīgo ietekmi uz vidi un ekonomisko un sociālo ietekmi, ko rada šo mērķvērtību noteikšana. Saskaņā ar 9. panta c) punktu Komisijai līdz 2014. gada beigām bija jānosaka atkritumu rašanās novēršanas un atdalīšanas mērķi 2020. gadam, pamatojoties uz pieejamo paraugpraksi, tostarp vajadzības gadījumā jāpārskata rādītāji, kas minēti 29. panta 4. punktā. Visbeidzot, saskaņā ar 37. panta 4. punktu pirmajā pārskatā, kurš aptver laikposmu līdz 2014. gada 12. decembrim, Komisijai vajadzēja izvērtēt vairākus pasākumus, tostarp ražotāja atbildības shēmas attiecībā uz noteiktām atkritumu plūsmām, mērķvērtības, rādītājus un pasākumus saistībā ar pārstrādi, kā arī materiālu un enerģijas reģenerācijas darbībām, kuras var dot ieguldījumu 1. un 4. pantā noteikto mērķvērtību efektīvākā sasniegšanā.

Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 2. punktā noteiktas trīs mērķvērtības attiecībā uz bioloģiski noārdāmo sadzīves atkritumu novirzīšanu no poligoniem un aizliegta dažu atkritumu plūsmu atkritumu apglabāšana poligonos. Pēdējā mērķvērtība attiecībā uz bioloģiski noārdāmo sadzīves atkritumu novirzīšanu no poligoniem dalībvalstīm ir jāsasniedz līdz 2016. gada 16. jūlijam. Saskaņā ar 5. panta 2. punktu tā jāpārskata līdz 2014. gada 16. jūlijam, lai, ņemot vērā dalībvalstu praktisko pieredzi, kas gūta divu iepriekšējo mērķvērtību īstenošanā, apstiprinātu vai grozītu šo mērķvērtību augsta vides aizsardzības līmeņa nodrošināšanai.

Direktīvas 94/62/EK 6. panta 1. punktā ir izklāstītas mērķvērtības attiecībā uz izlietotā iepakojuma reģenerāciju un pārstrādi, kas saskaņā ar 6. panta 5. punktu ir jānosaka reizi piecos gados, pamatojoties uz dalībvalstu gūto praktisko pieredzi, kā arī zinātnisko pētījumu rezultātiem un tādiem vērtēšanas paņēmieniem kā aprites cikla novērtējumi un izmaksu un ieguvumu analīze.

3.3. Subsidiaritātes un proporcionalitātes princips

Šie priekšlikumi atbilst subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Tie ietver tikai tādus grozījumus iepriekš minētajās direktīvās, ar kuriem izveido pamatu kopēju mērķu noteikšanai, ļaujot dalībvalstīm pašām lemt par konkrētām īstenošanas metodēm.

3.4. Skaidrojoši dokumenti

Komisija uzskata, ka, lai uzlabotu informācijas kvalitāti par direktīvu transponēšanu, ir nepieciešami dokumenti, kuros skaidroti to dalībvalstu pasākumi, kuras transponē direktīvas.

Tiesību akti atkritumu jomā bieži vien dalībvalstīs tiek transponēti ļoti decentralizēti, tostarp reģionālā vai vietējā līmenī, un ar vairākiem tiesību aktiem, atkarībā no dalībvalsts administratīvās struktūras. Tādējādi, transponējot grozītās direktīvas, dalībvalstīm valsts, reģionālā un vietējā līmenī var nākties grozīt daudzus dažādus tiesību aktus.

Priekšlikumi grozīt sešas dažādas direktīvas par atkritumiem ietekmē ievērojamu skaitu juridiski saistošu pienākumu, ieskaitot Direktīvā 2008/98/EK, Direktīvā 1999/31/EK un Direktīvā 94/62/EK iekļauto mērķvērtību visaptverošu grozīšanu un Direktīvas 2000/53/EK, Direktīvas 2006/66/EK un Direktīvas 2012/19/ES vienkāršošanu. Tā ir kompleksa ar atkritumiem saistīto tiesību aktu pārskatīšana, kas varētu skart vairākus valstu tiesību aktus.

Pārskatītās atkritumu apsaimniekošanas mērķvērtības, kas iekļautas grozītajās direktīvās, ir savstarpēji saistītas un būtu rūpīgi jātransponē valstu tiesību aktos un vēlāk jāiekļauj valstu atkritumu apsaimniekošanas sistēmās.

Ierosinātie noteikumi ietekmēs plašas privātās un publiskās ieinteresētās aprindas dalībvalstīs un būtiski ietekmēs nākotnes ieguldījumus atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā. Jauno tiesību aktu pilnīga un pareiza transponēšana ir svarīga, lai garantētu, ka to mērķi (t. i., cilvēka veselības un vides aizsardzība, resursu efektīvāka izmantošana un iekšējā tirgus darbības nodrošināšana un tirdzniecības šķēršļu un konkurences ierobežojumu novēršana Eiropas Savienībā) tiek sasniegti.

Prasība nodrošināt skaidrojošus dokumentus dažām dalībvalstīm var radīt papildu administratīvu slogu. Tomēr skaidrojošie dokumenti ir nepieciešami, lai varētu efektīvi verificēt, vai transponēšana veikta pilnībā un pareizi, kas ir būtiski iepriekšminēto iemeslu dēļ, un šādu efektīvu verifikāciju nevar veikt ar pasākumiem, kuri rada mazāku apgrūtinājumu. Turklāt skaidrojoši dokumenti var palīdzēt ievērojami samazināt administratīvo slogu, ko rada Komisijas veiktā atbilstības uzraudzība; bez tiem, lai izsektu transponēšanas metodes visās dalībvalstīs, būtu vajadzīgi ievērojami resursi un neskaitāmas sazināšanās ar valsts iestādēm.

Nemot vērā iepriekšminēto, ir lietderīgi lūgt dalībvalstīm, lai tās papildus paziņojumiem par saviem transponēšanas pasākumiem iesniegtu vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp to direktīvu noteikumiem, kas groza ES tiesību aktus atkritumu jomā, un attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām.

3.5. Komisijas deleģētās un īstenošanas pilnvaras

Komisijas deleģētās un īstenošanas pilnvaras un attiecīgās procedūras minēto aktu pieņemšanai ir noteiktas 1. panta 4., 5., 6., 9., 11., 14., 15., 18., 19., 21., 22. punktā priekšlikumā par Direktīvu 2008/98/EK, 1. panta 4., 6., 7., 9., 10. punktā priekšlikumā par Direktīvu 94/62/EK, 1. panta 6. un 7. punktā priekšlikumā par Direktīvu 1999/31/EK un grozījumos, kas ierosināti 1. un 3. pantā priekšlikumā par Direktīvām 2000/53/EK un 2012/19/ES.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šie priekšlikumi neietekmēs Eiropas Savienības budžetu, līdz ar to tiem nav pievienots Finanšu regulas 31. pantā paredzētais finanšu pārskats (Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu).

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2008/98 par atkritumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹²,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹³,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Atkritumu apsaimniekošana Savienībā būtu jāuzlabo ar mērķi aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēka veselību, nodrošināt dabas resursu apdomīgu un racionālu izmantošanu un veicināt uz pilnīgāku aprites ekonomiku.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK¹⁴ nospraustie atkritumu atkārtotas izmantošanas un pārstrādes mērķi būtu jāgroza, lai tie labāk atspoguļotu Savienības ieceri pāriet uz aprites ekonomiku.
- (3) Daudzas dalībvalstis vēl nav izveidojušas nepieciešamo atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūru. Tāpēc ir ļoti svarīgi nospraust ilgtermiņa politikas mērķus, pēc kuriem vadīties, lemjot par pasākumiem un investīcijām, jo īpaši lai nepieļautu, ka rodas atkritumu atliku apstrādes jaudu strukturāls pārpalikums un ka pārstrādājamas izejvielas neizmantotas paliek atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas zemākajā līmenī.
- (4) Sadzīves atkritumi veido aptuveni 7–10 % no kopējā Savienībā radītā atkritumu daudzuma; tomēr šī atkritumu plūsma ir viena no grūtāk apsaimniekojamām plūsmām, un tas, kā tā tiek apsaimniekota, ir laba liecība par kopējās atkritumu apsaimniekošanas sistēmas kvalitāti valstī. Ar sadzīves atkritumu apsaimniekošanu saistītās problēmas izriet no tā, ka tiem ir ārkārtīgi sarežģīts un jaukts sastāvs, radītie atkritumi ir tiešā tuvumā iedzīvotājiem un tie piesaista lielu sabiedrības uzmanību. Rezultātā to apsaimniekošanā ir vajadzība pēc komplicētas atkritumu apsaimniekošanas sistēmas, tostarp efektīvas savākšanas shēmas, vajadzība aktīvi

¹² OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹³ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

iesaistīt iedzīvotājus un uzņēmumus, vajadzība pēc infrastruktūras, kas pielāgota konkrēto atkritumu sastāvam, un pēc rūpīgi izstrādātas finansēšanas sistēmas. Valstīm, kuras ir izveidojušas efektīvas sadzīves atkritumu apsaimniekošanas sistēmas, vispārējā atkritumu apsaimniekošanā kopumā veicas labāk.

- (5) Direktīvā 2008/98/EK ir jāiekļauj sadzīves atkritumu, būvgružu un ēku nojaušanas atkritumu, galīgā pārstrādes procesa un aizbēršanas definīcijas, lai būtu skaidrs, kas šajos jēdzienos ietilpst.
- (6) Lai nodrošinātu, ka pārstrādes mērķrādītāju pamatā ir ticami un salīdzināmi dati, un lai būtu iespējams efektīvi sekot līdzi šo mērķrādītāju sasniegšanas sekmēm, sadzīves atkritumu definīcijai Direktīvā 2008/98/EK vajadzētu būt saskanīgai ar to, kuru statistikas vajadzībām izmanto Eiropas Savienības Statistikas birojs un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija un kuru dalībvalstis jau vairākus gadus izmantojušas par pamatu datu paziņošanai. Sadzīves atkritumu definīcija šajā direktīvā ir neitrāla attiecībā uz atkritumu apsaimniekotāja piederību pie publiskā vai privātā sektora.
- (7) Dalībvalstīm vajadzētu ieviest piemērotus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, jo īpaši finansiālus stimulus, kuru mērķis ir panākt šajā direktīvā nosprausto atkritumu rašanās novēršanas un pārstrādes mērķu sasniegšanu, piemēram, maksu par atkritumu poligonu izmantošanu un atkritumu sadedzināšanu, "maksā, kad izmet" shēmas, ražotāja paplašinātas atbildības shēmas un stimulus pašvaldībām.
- (8) Lai otrreizējo izejvielu tirgu dalībniekiem sniegtu lielāku noteiktību par to, vai vielas vai priekšmeti ir vai nav uzskatāmi par atkritumiem, un lai sekmētu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, ir svarīgi iedibināt Savienības līmenī saskaņotus nosacījumus, ar kādiem vielas vai priekšmetus atzīst par blakusproduktiem, bet reģenerētus atkritumus — par tādiem, kas pārstājuši būt par atkritumiem. Ja ir nepieciešams nodrošināt iekšējā tirgus netraucētu darbību vai augsta līmeņa vides aizsardzību visā Savienībā, Komisijai vajadzētu būt pilnvarām pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem nosaka sīki izstrādātus kritērijus par šādu saskaņoto nosacījumu piemērošanu konkrētiem atkritumiem, tostarp arī specifiskiem lietojumiem.
- (9) Ražotāja paplašinātas atbildības shēmas ir būtiska efektīvas atkritumu apsaimniekošanas daļa, bet to efektivitāte un sekmes dalībvalstīs ievērojami atšķiras. Tāpēc attiecībā uz ražotāja paplašināto atbildību ir jānosaka darbības prasību minimums. Šādām prasībām vajadzētu samazināt izmaksas un uzlabot veikumu, kā arī nodrošināt vienlīdzīgus apstākļus, tostarp mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, un novērst šķēršļus iekšējā tirgus netraucētai darbībai. Tām arī dzan vajadzētu sekmēt kalpošanas laika beigu izmaksu iekļaušanu produkta cenā un rosināt ražotājus produktu izstrādes laikā lielāku uzmanību pievērst pārstrādājamībai un atkārtotai izmantojamībai. Prasības vajadzētu attiecināt gan uz jaunām, gan jau esošām ražotāja paplašinātas atbildības shēmām. Tomēr ir nepieciešams pārejas periods, lai esošo ražotāja paplašinātas atbildības shēmu struktūru un procedūru varētu pielāgot jaunajām prasībām.
- (10) Atkritumu rašanās novēršana ir pats iedarbīgākais paņēmieni, kā uzlabot resursefektivitāti un samazināt atkritumu ietekmi uz vidi. Tāpēc ir svarīgi, lai dalībvalstis veiktu pienācīgus atkritumu rašanās novēršanas pasākumus un sekotu līdzi un novērtētu, cik sekmīgi šādi pasākumi tiek īstenoti. Lai nodrošinātu, ka atkritumu rašanās novēršanas pasākumu īstenošanas sekmes mēra vienveidīgi, vajadzētu ieviest kopīgus rādītājus.

- (11) Uz augu izcelsmes vielām no lauksaimnieciskās pārtikas ražošanas un nedzīvnieku izcelsmes pārtiku, kas vairs nav domāta cilvēka patēriņam, bet gan izmantošanai par barību, attiecas Regula (EK) Nr. 767/2009¹⁵, un šajā regulā tās par atkritumiem neuzskata. Tāpēc Direktīva 2008/98/EK nebūtu jāpiemēro šādiem produktiem un vielām, ja tās izmanto par barību, tāpēc minētās direktīvas darbības joma būtu attiecīgi jāprecizē.
- (12) Dalībvalstīm vajadzētu veikt pasākumus, lai veicinātu pārtikas atkritumu novēršanu atbilstīgi Ilgtspējīgas attīstības programmai 2030. gadam, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 2015. gada 25. septembrī, un tuvinātos tajā izvirzītajam mērķrādītājam: līdz 2030. gadam uz pusi samazināt pārtikas atkritumu apjomus. Šiem pasākumiem vajadzētu būt vērstiem uz pārtikas atkritumu rašanās novēršanu primārajā ražošanā, pārstrādē un izgatavošanā, mazumtirdzniecībā un citos pārtikas sadales kanālos, restorānos un sabiedriskajā ēdināšanā, kā arī mājāsaimniecībās. Ņemot vērā vidiskos un ekonomiskos ieguvumus no pārtikas atkritumu rašanās novēršanas, dalībvalstīm vajadzētu iedibināt specifiskus pārtikas atkritumu rašanās novēršanas pasākumus, un vajadzētu mērīt, kā sokas ar pārtikas atkritumu apjoma samazināšanu. Lai sekmētu paraugprakses apmaiņu visā ES gan starp dalībvalstīm, gan starp pārtikas sektora uzņēmumiem, vajadzētu noteikt vienveidīgas šādu mērījumu metodikas. Reizi divos gados vajadzētu ziņot par pārtikas atkritumu apjomiem.
- (13) Rūpnieciskie atkritumi, zināma daļa komerciālo atkritumu un ieguves rūpniecības atkritumi ir ļoti daudzveidīgi gan sastāva, gan apjoma ziņā un ļoti atšķirīgi atkarībā no dalībvalsts ekonomiskās struktūras, atkritumus radošās rūpniecības vai tirdzniecības nozares struktūras vai rūpnieciskā vai komerciālā blīvuma attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā. Tāpēc lielākajai daļai rūpniecisko un ieguves rūpniecības atkritumu piemērots risinājums ir nozariska pieeja, kurā izmanto labāko pieejamo tehnisko paņēmieni (LPTP) atsaucēs dokumentus un līdzīgus rīkus, lai risinātu specifiskus jautājumus saistībā ar konkrētā atkritumu veida apsaimniekošanu¹⁶. Tomēr uz izlietoto rūpniecisko un komerciālo iepakojumu arī turpmāk attieksies Direktīvas 94/62/EK un Direktīvas 2008/98/EK prasības, tostarp to attiecīgie uzlabojumi.
- (14) Būtu jāizvirza augstāki mērķrādītāji attiecībā uz sadzīves atkritumu pārstrādi un sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, jo tas dotu ievērojamus vidiskus, ekonomiskus un sociālus ieguvumus.
- (15) Pakāpeniski paaugstinot pašreizējos mērķrādītājus attiecībā uz sadzīves atkritumu pārstrādi un sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, vajadzētu nodrošināt, ka saimnieciski vērtīgi atkritumi tiek atkārtoti izmantoti un efektīvi pārstrādāti un ka

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 767/2009 par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.).

¹⁶ Rūpnieciskās darbības labāko pieejamo tehnisko paņēmieni (LPTP) atsaucēs dokumenti (*BREF*), kuri sagatavoti saskaņā ar Rūpniecisko emisiju direktīvu 2010/75/ES (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.) un kuri ietver informāciju par resursu izmantošanas un atkritumu rašanās novēršanu, atkārtotu izmantošanu, pārstrādi un reģenerāciju. Pašlaik pārskatīšanā esošie *BREF* dokumenti un LPTP secinājumi, kas jāpieņem Komisijai, stiprinās šo *BREF* dokumentu ietekmi uz rūpniecisko darbību, un rezultātā resursi tiks izmantoti efektīvāk un palielināsies atkritumu pārstrādes un reģenerācijas apjomi.

atkritumos atrodamie vērtīgie materiāli atgriežas Eiropas ekonomikā, un tas savukārt sekmēs Izejvielu iniciatīvas īstenošanu¹⁷ un aprites ekonomikas rašanos.

- (16) Dalībvalstu sasniegumi atkritumu apsaimniekošanas jomā ir ļoti atšķirīgi, jo īpaši sadzīves atkritumu pārstrādes ziņā. Lai ņemtu vērā šīs atšķirības, tām dalībvalstīm, kas 2013. gadā saskaņā ar *Eurostat* datiem pārstrādājušas mazāk par 20 % sadzīves atkritumu, vajadzētu dot papildu laiku, lai sasniegtu 2025. un 2030. gadam izvirzītos mērķrādītājus attiecībā uz atkritumu pārstrādi un sagatavošanu atkārtotai izmantošanai. Ņemot vērā pēdējos 15 gados dalībvalstīs novēroto ikgadējo dinamiku, lai šīs dalībvalstis mērķrādītājus sasniegtu, tām pārstrādes jaudas būtu jākāpina krietni vairāk par agrākajiem vidējiem rādītājiem. Lai nodrošinātu stabilu virzību uz šo mērķrādītāju sasniegšanu un īstenošanas nepilnību savlaicīgu novēršanu, tām dalībvalstīm, kam ir dots papildu laiks, vajadzētu sasniegt starpposma mērķrādītājus un sagatavot īstenošanas plānu.
- (17) Lai nodrošinātu, ka dati, kas savākti par sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, ir ticami, ir ļoti svarīgi ieviest kopīgus ziņošanas noteikumus. Līdzīgā kārtā ir svarīgi paredzēt skaidrākus noteikumus par to, kā dalībvalstīm jāziņo par atkritumiem, kas ir reāli pārstrādāti un ko var ieskaitīt pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanā. Tālab visā visumā ziņojumiem par pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanu jābūt balstītiem uz atkritumu ielaidi galīgās pārstrādes procesā. Lai ierobežotu administratīvo slogu, saskaņā ar stingriem nosacījumiem vajadzētu atļaut dalībvalstīm ziņot par pārstrādes rādītājiem, balstoties uz materiālu izlaidi no šķīrotavām. Materiālu vai vielu masas zudumus, kam par iemeslu ir galīgās pārstrādes procesam raksturīgas fizikālas vai ķīmiskas pārveides norises, nevajadzētu atskaitīt no to atkritumu masas, par kuriem ziņots kā par pārstrādātiem.
- (18) Lai varētu aprēķināt, vai ir sasniegti pārstrādes un sagatavošanas atkārtotai izmantošanai mērķrādītāji, dalībvalstīm vajadzētu spēt ņemt vērā produktus un komponentus, ko atkārtotai izmantošanai ir sagatavojuši atzīti atkārtotas izmantošanas operatori vai kas nāk no atzītām depozīta sistēmām, un sakarā ar sadedzināšanu pārstrādātos metālus. Lai nodrošinātu šo datu vienveidīgu aprēķināšanu, Komisija pieņems detalizētus noteikumus par atzītiem operatoriem, kas nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, un depozīta sistēmām, par pārstrādātu metālu kvalitātes kritērijiem un par datu vākšanu, verifikāciju un paziņošanu.
- (19) Lai nodrošinātu ar atkritumiem saistīto tiesību aktu labāku, savlaicīgāku un vienveidīgāku īstenošanu un laikus paredzētu iespējamās īstenošanas nepilnības, būtu jāievieš agrīnas brīdināšanas sistēma, lai varētu konstatēt trūkumus un rīkoties, pirms pienācis mērķrādītāju sasniegšanas termiņš.
- (20) Ir svarīgi izpildīt pienākumu izveidot dalītās savākšanas sistēmas papīram, metālam, plastmasai un stiklam, lai dalībvalstīs palielinātu atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto atkritumu apjomu. Bez tam atsevišķi vajadzētu vākt arī bioloģiskos atkritumus, jo tas palīdzētu palielināt atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto atkritumu daudzumu un novērst sauso pārstrādājamo materiālu kontamināciju.
- (21) Bīstamo atkritumu pareiza apsaimniekošana Savienībā joprojām rada problēmas, un dati par to apstrādi ir nepilnīgi. Tāpēc ir nepieciešams stiprināt uzskaites un izsekojamības mehānismus, dalībvalstīs ieviešot elektroniskus bīstamo atkritumu reģistrus. Vajadzības gadījumā elektroniski būtu jāvāc dati arī par citiem atkritumu

¹⁷ COM(2008) 699 un COM(2014) 297.

veidiem, lai uzņēmumiem un iestādēm atvieglinātu uzskaiti un lai uzlabotu atkritumu plūsmu monitoringu Savienībā.

- (22) Šajā direktīvā ir izvirzīti ilgtermiņa mērķi atkritumu apsaimniekošanai Savienībā un ekonomikas dalībniekiem un dalībvalstīm ir dots skaidrs signāls par investīcijām, kas nepieciešamas šīs direktīvas mērķu sasniegšanai. Izstrādājot atkritumu apsaimniekošanas nacionālās stratēģijas un plānojot investīcijas atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā, dalībvalstīm būtu saprātīgi jāizmanto Eiropas strukturālie un investīciju fondi, atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai sekmējot atkritumu rašanās novēršanu, sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi.
- (23) Ir tādas izejvielas, kuru nozīme Savienības ekonomikā ir ļoti liela un ar kuru apgādi saistās augsts risks. Lai nodrošinātu šādu izejvielu apgādes drošību un saskaņā ar Izejvielu iniciatīvu un Eiropas Izejvielu inovācijas partnerības mērķiem un mērķrādītājiem, dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai panāktu vislabāko iespējamo tādu atkritumu apsaimniekošanu, kas satur ievērojamu daudzumu šādu izejvielu, ņemot vērā ekonomiskās un tehnoloģiskās iespējas un vidiskos ieguvumus. Komisija ir izveidojusi ES kritiski svarīgo izejvielu sarakstu¹⁸. Šo sarakstu Komisija regulāri caurskata.
- (24) Lai arī turpmāk sekmētu Izejvielu iniciatīvas reālu īstenošanu, dalībvalstīm būtu jāveicina tādu produktu atkārtota izmantošana, kuri uzskatāmi ir galvenajiem izejvielu avotiem. Dalībvalstīm savos atkritumu apsaimniekošanas plānos būtu jāiekļauj valstij piemēroti pasākumi attiecībā uz tādu atkritumu savākšanu un reģenerāciju, kas satur ievērojamu daudzumu šādu izejvielu. Šos pasākumus vajadzētu iekļaut atkritumu apsaimniekošanas plānos, kad tos pirmoreiz atjauninās pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā. Komisija sniegs informāciju par attiecīgajām produktu grupām un atkritumu plūsmām ES līmenī. Šis noteikums neliedz dalībvalstīm veikt pasākumus attiecībā uz citām izejvielām, ko tās uzskata par savai tautsaimniecībai svarīgām.
- (25) Piedrazošanai ir tieša un negatīva ietekme uz vidi un iedzīvotāju labklājību, un augstās sakopšanas izmaksas ir lieks ekonomiskais slogs sabiedrībai. Īpašu pasākumu iestrādāšana atkritumu apsaimniekošanas plānos un pienācīga izpildes nodrošināšana no kompetento iestāžu puses palīdzētu izskaust šo problēmu.
- (26) Lai mazinātu maziem uzņēmumiem vai organizācijām uzlikto regulatīvo slogu, vajadzētu vienkāršot reģistrācijas prasības maziem uzņēmumiem vai organizācijām, kas savāc vai pārvadā nelielus daudzumus nebīstamo atkritumu. Iespējams, Komisijai vajadzēs noteikt šādu atkritumu daudzumu robežvērtības.
- (27) Īstenošanas ziņojumi, ko dalībvalstis sagatavo reizi trijos gados, nav izrādījušies gana iedarbīgi, lai verificētu atbilstību un nodrošinātu labu īstenošanu, un tie rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Tāpēc ir lietderīgi atcelt noteikumus, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu sagatavot šādus ziņojumus. Tā vietā atbilstības uzraudzības nolūkā būtu jāizmanto tikai statistikas dati, kurus dalībvalstis katru gadu paziņo Komisijai.
- (28) Dalībvalstu paziņotie statistikas dati ir būtiski, lai Komisija varētu novērtēt atbilstību tiesību aktiem par atkritumiem visās dalībvalstīs. Būtu jāuzlabo statistikas kvalitāte, ticamība un salīdzināmība, ieviešot vienotu kontaktpunktu visiem ar atkritumiem saistītajiem datiem, svītrojot novecojušās ziņošanas prasības, salīdzinoši novērtējot

¹⁸

COM(2014) 297.

valstu ziņošanas metodes un ieviešot datu kvalitātes pārbaudes ziņojumu. Tāpēc, sagatavojot ziņojumus par to mērķrādītāju sasniegšanu, kas noteikti atkritumiem veltītajos tiesību aktos, dalībvalstīm būtu jāizmanto jaunākā metodika, ko izstrādājusi Komisija un dalībvalstu statistikas biroji.

- (29) Lai papildinātu vai grozītu Direktīvu 2008/98/EK attiecībā uz 5. panta 2. punktu, 6. panta 2. punktu, 7. panta 1. punktu, 11.a panta 2. un 6. punktu, 26. pantu, 27. panta 1. un 4. punktu, 38. panta 1., 2. un 3. punktu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija sagatavošanas darbu laikā rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (30) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Direktīvas 2008/98/EK īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras attiecībā uz 9. panta 4. un 5. punktu, 33. panta 2. punktu, 35. panta 5. punktu un 37. panta 6. punktu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹⁹.
- (31) Tāpēc Direktīva 2008/98/EK būtu attiecīgi jāgroza.
- (32) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem²⁰ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu.
- (33) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Savienībā un tādējādi palīdzēt aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, okeānu veselīgu stāvokli un jūras produktu drošumu, samazinot jūras piedrazojumu, un apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus visā Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga vai ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi

Direktīvu 2008/98/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 2. punktā pievieno šādu e) apakšpunktu:

"e) barības sastāvdaļas, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2009(*) 3. panta 2. punkta g) apakšpunktā.";

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

²⁰ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 767/2009 par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.).

2) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādu 1)a punktu:

"1)a. "sadzīves atkritumi" ir

- (a) jaukti atkritumi un dalīti savākti atkritumi no mājstāpniecībā, tostarp
 - papīrs un kartons, stikls, metāli, plastmasa, bioloģiskie atkritumi, koksne, tekstilmateriāli, elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi, bateriju un akumulatoru atkritumi;
 - lielpabeigti atkritumi, tai skaitā sadzīves tehnika, matraču, mēbeles;
 - dārza atkritumi, tai skaitā lapas un nopļautā zāle;
- (b) jaukti atkritumi un dalīti savākti atkritumi no citiem avotiem, kas pēc iedabas, sastāva un daudzuma ir pielīdzināmi mājstāpniecības atkritumiem;
- (c) tirgus tīrīšanas atkritumi un ielu slaucīšanas atkritumi, tai skaitā saslaukas, atkritumu tvertnu saturs, parku un dārzu kopšanas atkritumi.

Sadzīves atkritumos neietilpst atkritumi no kanalizācijas tīkla un attīrīšanas stacijām, tostarp notekūdeņu dūņas, un būvgruži un ēku nojaukšanas atkritumi;"

b) pantā iekļauj šādu 2)a punktu:

"2)a "nebīstamie atkritumi" ir atkritumi, kam nepiemīt neviena no III pielikumā minētajām bīstamajām īpašībām;"

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. "bioloģiski atkritumi" ir bioloģiski noārdāmi dārzu un parku atkritumi, mājstāpniecību, restorānu, sabiedriskās ēdināšanas iestāžu un veikalu pārtikas un virtuves atkritumi, tiem pielīdzināmi pārtikas rūpniecības uzņēmumu atkritumi un citi pēc iedabas, sastāva un daudzuma pielīdzināmi atkritumi ar līdzīgām bioloģiskās noārdīšanās īpašībām;"

d) pantā pievieno šādu 4)a punktu:

"4)a "būvgruži un ēku nojaukšanas atkritumi" ir atkritumi, kas ietilpst saskaņā ar 7. pantu pieņemtā atkritumu saraksta būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu kategorijā;"

e) panta 16. punktu aizstāj ar šādu:

"16. "sagatavošana atkārtotai izmantošanai" ir reģenerācijas darbības — pārbaudīšana, tīrīšana vai remonts —, ar kurām atkritumi, produkti vai sastāvdaļas, ko vai nu savācis atzīts operators, kurš nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, vai kas savākti depozīta sistēmā, sagatavo atkārtotai izmantošanai bez kādas citas priekšapstrādes;"

f) pantā iekļauj šādu 17)a un 17)b punktu:

"17)a "galīgās pārstrādes process" ir pārstrādes process, kas sākas tad, kad vairs nav nepieciešama nekāda mehāniska šķirošana un atkritumu materiāli nonāk ražošanas procesā un tiek faktiski pārstrādāti produktos, materiālos vai vielās;

17)b "aizbēršana" ir jebkādas reģenerācijas darbības, kad piemērotus atkritumus izmanto izrakumu aizbēršanai vai inženiertehniskām vajadzībām ainavu veidošanā vai būvniecībā tā vietā, lai izmantotu citus materiālus, kuri nav atkritumi un kuri pretējā gadījumā tiktu izmantoti šim mērķim;"

3) direktīvas 4. pantā pievieno šādu 3. punktu:

"3. Dalībvalstis izmanto piemērotus ekonomiskus instrumentus, lai rosinātu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu.

Dalībvalstis par konkrētajiem instrumentiem, kas ieviesti saskaņā ar šo punktu, Komisijai ziņo līdz [18 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] un pēc tam reizi piecos gados.";

4) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka vielas vai priekšmetus, kas radušies tādā ražošanas procesā, kura galvenais mērķis nav saražot šādu vielu vai priekšmetu, neuzskata par atkritumiem, bet gan par blakusproduktiem, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:"

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai noteiktu sīkus kritērijus, kā 1. punktā paredzētos nosacījumus piemērot konkrētām vielām vai priekšmetiem.";

c) pantā pievieno šādu 3. punktu:

"3. Dalībvalstis par atbilstīgi 1. punktam pieņemtajiem tehniskajiem noteikumiem Komisijai paziņo saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīvu 2015/1535/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (*), ja tas ir prasīts minētajā direktīvā.

(*) OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.";

5) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) ievadfrāzi un a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka reģenerētus atkritumus vairs neuzskata par atkritumiem, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

a) vielu vai priekšmetu var izmantot konkrētiem nolūkiem;"

ii) punkta otro daļu svītrot;

b) panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai noteiktu sīkus kritērijus, kā 1. punktā paredzētos nosacījumus piemērot konkrētiem atkritumiem. Vajadzības gadījumā šajos sīkajos kritērijos ir ietvertas piesārņotāju

robežvērtības un ņemta vērā vielas vai priekšmeta jebkāda iespējamā negatīvā ietekme uz vidi.

3. Atkritumus, ko vairs neuzskata par atkritumiem saskaņā ar 1. punktu, var uzskatīt par sagatavotiem atkārtotai izmantošanai, pārstrādātiem vai reģenerētiem, kad aprēķina to mērķrādītāju izpildi, kas paredzēti attiecīgi šajā direktīvā, Direktīvās 94/62/EK, 2000/53/EK, 2006/66/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/19/ES(*), ja tie ir sagatavoti atkārtotai izmantošanai, pārstrādāti vai reģenerēti saskaņā ar minētajām direktīvām.

4. Dalībvalstis par atbilstīgi 1. punktam pieņemtajiem tehniskajiem noteikumiem Komisijai paziņo saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2015/1535/EK, ja tas ir prasīts minētajā direktīvā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīva 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).";

6) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai izveidotu atkritumu sarakstu.";

b) panta 5. punktu svītro;

7) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

"Šādi pasākumi var ietvert arī ražotāja paplašinātās atbildības shēmu izveidi, kur definēts, kādi ir produktu ražotāju pienākumi rīkoties un finansiālas saistības.";

b) panta 2. punkta otro teikumu aizstāj ar šādu:

"Šādi pasākumi cita starpā var sekmēt tādu produktu izstrādi, ražošanu un pārdošanu, kas piemēroti vairākkārtējai lietošanai, kas ir tehniski izturīgi un kas, kļuvuši par atkritumiem, ir piemēroti, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai un pārstrādātu nolūkā sekmēt atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas pareizu īstenošanu. Pasākumos ņem vērā produktu radīto ietekmi visā to aprites ciklā.";

c) pantā pievieno šādu 5. punktu:

"5. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un ražotāja atbildības shēmu dalībniekiem par 8.a pantā noteikto prasību praktisko izpildi un paraugpraksi, lai nodrošinātu ražotāja paplašinātās atbildības shēmu pienācīgu pārvaldību un pārrobežu sadarbību. Te cita starpā ietilpst informācijas apmaiņa par ražotāju atbildības organizāciju organizatoriskajiem aspektiem un uzraudzību, atkritumu apsaimniekotāju atlasī un piedrošināšanas novēršanu. Komisija publicē informācijas apmaiņas rezultātus.";

8) direktīvā iekļauj šādu 8.a pantu:

"8.a pants

Ražotāja paplašinātās atbildības shēmām izvirzītās vispārīgās prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, kas izveidotas saskaņā ar 8. panta 1. punktu:

- skaidri nosaka, kādi uzdevumi un atbildība ir produktu ražotājiem, kas laiž preces Savienības tirgū, organizācijām, kas to vārdā realizē ražotāja paplašināto atbildību, publiskiem vai privātiem atkritumu apsaimniekotājiem, pašvaldībām un — attiecīgā gadījumā — atzītiem operatoriem, kas nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai;
- nosaka izmērāmus atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītājus saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, tiecoties sasniegt vismaz tos kvantitatīvos mērķrādītājus, kas attiecas uz shēmu un ir nosprausti šajā direktīvā, Direktīvā 94/62/EK, Direktīvā 2000/53/EK, Direktīvā 2006/66/EK un Direktīvā 2012/19/ES;
- izveido ziņošanas sistēmu, lai ievāktu datus par produktiem, ko Savienības tirgū laiduši ražotāji, uz kuriem attiecas ražotāja paplašināta atbildība. Ziņošanas sistēma nodrošina, ka tad, kad šie produkti ir kļuvuši par atkritumiem, tiek ievākti dati par šo atkritumu savākšanu un apstrādi, attiecīgā gadījumā norādot arī atkritumu materiālu plūsmas;
- nodrošina vienlīdzīgu un nediskriminējošu attieksmi pret produktu ražotājiem un pret mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumu īpašnieki, kuriem domātas saskaņā ar 8. panta 1. punktu izveidotās ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, tiek informēti par pieejamām atkritumu savākšanas sistēmām un piederošanos novēršanu. Dalībvalstis arī veic pasākumus, lai rosinātu atkritumu īpašniekus iesaistīties jau izveidotajās dalītās savākšanas sistēmās, konkrētāk, pēc vajadzības rada ekonomiskus stimulus vai regulējumu.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ikviena organizācija, kas izveidota nolūkā pildīt ražotāja paplašinātas atbildības saistības produktu ražotāja vārdā:

- a) ir ar skaidri definētu ģeogrāfisko, produktu un materiālu aptvērumu;
- b) ir ar vajadzīgajiem darbības un finansiālajiem līdzekļiem, lai pildītu ražotāja paplašinātas atbildības saistības;
- c) ievieš piemērotus paškontroles mehānismus, ko papildina regulāras neatkarīgas revīzijas, kurās novērtē:
 - organizācijas finansiālo pārvaldību, tostarp atbilstību 4. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajām prasībām;
 - to datu kvalitāti, kas ievākti un paziņoti saskaņā ar 1. punkta trešo ievilkumu un Regulas (EK) Nr. 1013/2006 prasībām;
- d) publisko informāciju par:
 - saviem īpašniekiem un dalībniekiem;
 - ražotāju finanšu iemaksām;
 - atkritumu apsaimniekotāju atlases procedūru.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka finanšu iemaksas, ko ražotājs maksā, lai izpildītu savas ražotāja paplašinātas atbildības saistības:

a) sedz visas atkritumu apsaimniekošanas izmaksas par produktiem, ko ražotājs laiž Savienības tirgū, tostarp par visiem šādiem elementiem:

- izmaksas par dalītu savākšanu, šķirošanu un apstrādi, kas vajadzīga, lai sasniegtu 1. punkta otrajā ievilkumā minētos atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītājus, ņemot vērā ieņēmumus no produktu atkārtotas izmantošanas vai pārdošanas par otrreizējo izejvielu;
- izmaksas par pienācīgas informācijas sniegšanu atkritumu īpašniekiem saskaņā ar 2. punktu;
- izmaksas par datu ievākšanu un paziņošanu saskaņā ar 1. punkta trešo ievilkumu;

b) tiek diferencētas atkarībā no atsevišķu produktu vai līdzīgu produktu grupu reālajām izmaksām kalpošanas laika beigās, jo īpaši ņemot vērā to atkārtotu izmantojamību un pārstrādājamību;

c) balstās uz optimizētām sniegto pakalpojumu izmaksām, ja par uzdevumu izpildi ražotāja paplašinātās atbildības shēmas vārdā ir atbildīgi publiski atkritumu apsaimniekotāji.

5. Dalībvalstis izveido piemērotu uzraudzības un izpildes satvaru nolūkā nodrošināt, ka produktu ražotāji pilda savas ražotāja paplašinātās atbildības saistības, ka finansiālie līdzekļi tiek pienācīgi izmantoti un ka visi shēmā iesaistītie dalībnieki ziņo ticamus datus.

Ja dalībvalsts teritorijā ražotāja paplašinātās atbildības saistības ražotāju vārdā pilda vairākas organizācijas, dalībvalsts izveido neatkarīgu iestādi, kas pārrauga ražotāja paplašinātās atbildības saistību pildīšanu.

6. Dalībvalstis izveido platformu, lai nodrošinātu, ka noris regulārs dialogs starp ieinteresētajām personām, kas iesaistītas ražotāja paplašinātās atbildības saistību pildīšanā, tai skaitā starp publiskiem vai privātiem atkritumu apsaimniekotājiem, pašvaldībām un — attiecīgā gadījumā — atzītiem operatoriem, kas nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai.

7. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražotāja paplašinātās atbildības shēmas, kas izveidotas pirms *[18 mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā]*, sasniedz atbilstību šā panta noteikumiem 24 mēnešu laikā pēc minētās dienas.";

9) direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu:

"9. pants

Atkritumu rašanās novēršana

1. Dalībvalstis veic atkritumu rašanās novēršanas pasākumus. Ar šiem pasākumiem:

- tiek rosināts izmantot resursefektīvus, izturīgus, remontējamus un pārstrādājamus produktus;
- tiek apzināti un aptverti produkti, kas ir galvenie tādu izejvielu avoti, kuru nozīme Savienības ekonomikā ir ļoti liela un ar kuru apgādi saistās augsts risks, ar mērķi novērst šādu materiālu kļūšanu par atkritumiem;
- tiek rosināts izveidot sistēmas, kas veicina atkārtotu izmantošanu, tostarp jo īpaši attiecībā uz elektriskām un elektroniskām iekārtām, tekstilmateriāliem un mēbelēm;

- tiek samazināta atkritumu rašanās procesos, kas saistīti ar rūpniecisko ražošanu, minerālu ieguvī, būvniecību un nojaukšanu, ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos paņēmienus;
- tiek samazināta pārtikas atkritumu rašanās primārajā ražošanā, pārstrādē un izgatavošanā, mazumtirdzniecībā un citos pārtikas sadales kanālos, restorānos un sabiedriskajā ēdināšanā, kā arī mājsaimniecībās.

2. Dalībvalstis uzrauga un novērtē atkritumu rašanās novēršanas pasākumu īstenošanu. Tālab tās izmanto piemērotus kvalitatīvos vai kvantitatīvos rādītājus un mērķrādītājus, jo īpaši attiecībā uz sadzīves atkritumu daudzumu (uz vienu iedzīvotāju), ko likvidē vai izmanto enerģijas reģenerācijai.

3. Dalībvalstis uzrauga un novērtē pārtikas atkritumu rašanās novēršanas pasākumu īstenošanu, veicot pārtikas atkritumu mērījumus, kuru pamatā ir saskaņā ar 4. punktu noteiktās metodikas.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu rādītājus, ar kuriem mēra atkritumu rašanās novēršanas pasākumu īstenošanas sekmes kopumā. Lai nodrošinātu, ka pārtikas atkritumu līmeņa mērījumi ir vienveidīgi, Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka kopīgu metodiku, tostarp kvalitātes prasību minimumu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. Katru gadu Eiropas Vides aģentūra publicē pārskatu, kurā aprakstīta atkritumu rašanās novēršanas dinamika katrā dalībvalstī un Eiropas Savienībā kopumā, tostarp atkritumu rašanās atsaistīšana no ekonomiskās izaugsmes un pāreja uz aprites ekonomiku.";

10) direktīvas 11. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādām:

"1. Dalībvalstis vajadzības gadījumā veic pasākumus, lai veicinātu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, konkrētāk, veicina atkārtotas izmantošanas un remontu tīklu izveidi un atbalstīšanu, atvieglo šādu tīklu piekļuvi atkritumu vākšanas punktiem un veicina ekonomisku instrumentu, iepirkuma kritēriju, kvantitatīvu mērķu vai citus pasākumu izmantošanu.

Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu kvalitatīvu pārstrādi, un tālab ievieš atkritumu dalītās savākšanas sistēmas, ja tas ir tehniskā, vidiskā un ekonomiskā ziņā praktiski iespējami un lietderīgi, lai izpildītu nepieciešamos kvalitātes standartus attiecīgajās pārstrādes nozarēs un sasniegtu 2. punktā noteiktos mērķrādītājus.";

b) panta 1. punktā iekļauj šādu daļu:

"Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu šķirošanas sistēmas vismaz attiecībā uz šādiem materiāliem: koksne, pildvielas, metāls, stikls un apmetums.";

c) panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) līdz 2020. gadam nebīstamo būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu — izņemot atkritumu saraksta 17 05 04 kategorijā definētos dabiskos materiālus — sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, pārstrādi un izmantošanu aizbēršanai palielināt vismaz līdz 70 % pēc masas.";

d) panta 2. punktā pievieno šādu c) un d) apakšpunktu:

"c) līdz 2025. gadam atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu palielināt vismaz līdz 60 % pēc masas;

d) līdz 2030. gadam atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu palielināt vismaz līdz 65 % pēc masas.";

e) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"3. Igaunijai, Grieķijai, Horvātijai, Latvijai, Maltai, Rumānijai un Slovākijai var papildus dot vēl piecus gadus 2. punkta c) un d) apakšpunktā norādīto mērķu sasniegšanai. Dalībvalstis par nodomu izmantot šo noteikumu Komisijai paziņo ne vēlāk kā 24 mēnešus pirms attiecīgajiem 2. punkta c) un d) apakšpunktā noteiktajiem termiņiem. Ja termiņš ir pagarināts, dalībvalsts veic attiecīgos pasākumus, lai atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu palielinātu līdz vismaz 50 % un 60 % pēc masas attiecīgi līdz 2025. un 2030. gadam.

Paziņojumam pievieno īstenošanas plānu, kurā izklāstīti pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka mērķi tiks sasniegti pirms jaunā termiņa. Plānā ietver arī detalizētu paredzēto pasākumu īstenošanas grafiku un šo pasākumu gaidāmās ietekmes novērtējumu.

4. Vēlākais līdz 2024. gada 31. decembrim Komisija izskata 2. punkta d) apakšpunktā noteikto mērķrādītāju, lai to palielinātu un apsvērtu mērķrādītāju noteikšanu citām atkritumu plūsmām. Tālab Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram vajadzības gadījumā pievieno [tiesību akta] priekšlikumu.";

f) panta 5. punktu svītrot;

11) direktīvā iekļauj šādu 11.a pantu:

"11.a pants

Noteikumi par 11. pantā noteikto mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu

1. Lai aprēķinātu, vai 11. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā un 11. panta 3. punktā noteiktie mērķrādītāji ir sasniegti:

a) pārstrādāto sadzīves atkritumu masa ir atkritumu ielaides masa galīgās pārstrādes procesā;

b) atkārtotai izmantošanai sagatavoto sadzīves atkritumu masa ir sadzīves atkritumu masa, kurus reģenerējis vai savācis atzīts operators, kas nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, un kuri ir pārbaudīti, iztīrīti un saremontēti, lai tos būtu iespējams izmantot atkārtoti bez tālākas šķirošanas vai priekšapstrādes;

c) dalībvalstis te var iekļaut produktus un sastāvdaļas, ko atkārtotai izmantošanai sagatavojis atzīts operators, kas nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, vai depozīta sistēmas. Lai aprēķinātu atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu koriģēto rādītāju, kurā ņemta vērā atkārtotai izmantošanai sagatavoto produktu un sastāvdaļu masa, dalībvalstis izmanto operatoru sniegtus verificētus datus un VI pielikumā norādīto formulu.

2. Lai nodrošinātu saskaņotus nosacījumus VI pielikuma 1. punkta b) un c) apakšpunkta piemērošanai, Komisija saskaņā ar 38.a pantu pieņem deleģētos aktus, ar ko nosaka kvalitātes un darbības prasību minimumu, lai varētu noteikt, kas ir atzīti

operatori, kuri nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, un atzītas depozīta sistēmas, tostarp nosaka konkrētus noteikumus par datu vākšanu, verifikāciju un ziņošanu.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, par šķirošanas rezultātā iegūto atkritumu masu var ziņot kā par pārstrādātu sadzīves atkritumu masu ar šādiem nosacījumiem:

- a) šķirošanas rezultātā iegūtie atkritumi nonāk galīgās pārstrādes procesā;
- b) tādu materiālu vai vielu masa, kas galīgajā pārstrādes procesā nenonāk, bet gan tiek apglabāti vai izmantoti enerģijas reģenerācijai, nesasniedz 10 % no kopējās masas, par ko ziņots kā par pārstrādātu.

4. Dalībvalstis izveido efektīvu sadzīves atkritumu kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu, lai nodrošinātu, ka ir izpildīti 3. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi. Šāda sistēma var būt vai nu elektroniski reģistri, kas izveidoti saskaņā ar 35. panta 4. punktu, vai šķīrotajiem atkritumiem izvirzīto kvalitātes prasību tehniskās specifikācijas vai jebkāds līdzvērtīgs pasākums, ar ko nodrošina par pārstrādātajiem atkritumiem ievākto datu ticamību un pareizību.

5. Aprēķinos, kurus veic, lai noteiktu, vai 11. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā un 11. panta 3. punktā noteiktie mērķrādītāji ir sasniegti, dalībvalstis var ņemt vērā sakarā ar sadedzināšanu pārstrādāto metālu daudzumu proporcionāli sadedzināto sadzīves atkritumu īpatsvaram ar nosacījumu, ka pārstrādātie metāli atbilst noteiktām kvalitātes prasībām.

6. Lai nodrošinātu saskaņotus nosacījumus 5. punkta piemērošanai, Komisija saskaņā ar 38.a pantu pieņem deleģētos aktus, ar ko nosaka kopīgu metodiku, kā aprēķināt sakarā ar sadedzināšanu pārstrādāto metālu masu, tostarp kvalitātes kritērijus pārstrādātajiem metāliem.

7. Atkritumus, kas nosūtīti uz citu dalībvalsti, lai tur tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai, pārstrādātu vai izmantotu aizbēršanai, 11. panta 2. un 3. punktā nosprausto mērķrādītāju sasniegšanā var ieskaitīt tikai tā dalībvalsts, kurā atkritumi savākti.

8. Atkritumus, kas eksportēti no Savienības, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai vai pārstrādātu, 11. panta 2. un 3. punktā nosprausto mērķrādītāju sasniegšanā var ieskaitīt tikai tā dalībvalsts, kurā atkritumi savākti, ja ir izpildītas 4. punkta prasības un ja eksportētājs var atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1013/2006 pierādīt, ka atkritumu sūtījums atbilst minētās regulas prasībām un ka atkritumu apstrāde ārpus Savienības ir notikusi atbilstīgi nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi prasībām attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.";

12) direktīvā iekļauj šādu 11.b pantu:

"11.b pants

Agrinās brīdināšanas ziņojums

1. Komisija vēlākais trīs gadus pirms 11. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā un 3. punktā noteiktajiem termiņiem sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru sagatavo ziņojumu par virzību uz minētajos noteikumos izvirzīto mērķrādītāju sasniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- a) novērtējumu par katras dalībvalsts virzību uz mērķrādītāja izpildi;

b) to dalībvalstu sarakstu, kuras minēto mērķrādītāju varētu nesasnēgt attiecīgajos termiņos, kā arī šīm dalībvalstīm adresētus atbilstīgus ieteikumus.";

13) direktīvas 22. pantu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis nodrošina bioloģisko atkritumu dalīto savākšanu, ja tas ir tehniskā, vidiskā un ekonomiskā ziņā praktiski iespējami un lietderīgi, lai nodrošinātu attiecīgos komposta kvalitātes standartus un sasniegtu 11. panta 2. punkta a), c) un d) apakšpunktā un 3. punktā noteiktos mērķrādītājus.

Tās pēc vajadzības un saskaņā ar 4. un 13. pantu veic pasākumus, lai veicinātu:

- a) bioloģisko atkritumu pārstrādi, tostarp kompostēšanu un sadalīšanos;
- b) bioloģisku atkritumu apstrādi, ar ko nodrošinātu augstu vides aizsardzības līmeni;
- c) no bioloģiskiem atkritumiem ražotu, videi nekaitīgu materiālu izmantošanu.";

14) direktīvas 26. pantā pievieno šādas daļas:

"Dalībvalstis var kompetentās iestādes atbrīvot no pienākuma uzturēt to uzņēmumu vai organizāciju reģistrus, kas savāc un/vai pārvadā ne vairāk par 20 t nebīstamo atkritumu gadā.

Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai koriģētu nebīstamo atkritumu robeždaudzumus.";

15) direktīvas 27. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, ar kuriem paredz minimālos tehniskos standartus apstrādes darbībām, kam saskaņā ar 23. pantu vajadzīga atļauja, ja ir pierādījumi, ka šādi minimālie standarti nāks par labu cilvēka veselības un vides aizsardzībai.";

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, ar kuriem paredz minimālos standartus darbībām, kas saskaņā ar 26. panta a) un b) punktu ir jāreģistrē, ja ir pierādījumi, ka šādi minimālie standarti nāks par labu cilvēka veselības un vides aizsardzībai vai ļaus izvairīties no iekšējā tirgus traucējumiem.";

16) direktīvas 28. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) pašreizējās atkritumu savākšanas shēmas un svarīgākās apglabāšanas un reģenerācijas iekārtas, tostarp jebkāda īpaša kārtība attiecībā uz atkritumeļļām, bīstamiem atkritumiem, atkritumiem, kuri satur ievērojamu daudzumu Savienības ekonomikai ļoti nozīmīgu izejvielu un ar kuru apgādi saistās augsts risks, vai atkritumu plūsmām, uz ko attiecas īpaši Savienības tiesību akti;"

ii) punktā pievieno šādu f) apakšpunktu:

"f) pasākumi, lai apkarotu visa veida piedrazošanu un satīrītu visa veida drazas.";

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Atkritumu apsaimniekošanas plāni ir saskanīgi ar Direktīvas 94/62/EK 14. pantā noteiktajām atkritumu apsaimniekošanas plānošanas prasībām, šīs direktīvas 11. panta 2. un 3. punktā noteiktajiem mērķrādītājiem un Direktīvas 1999/31/EK 5. pantā noteiktajām prasībām.";

(17) direktīvas 29. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis izveido atkritumu rašanās novēršanas programmas, kurās paredzēti atkritumu rašanās novēršanas pasākumi saskaņā ar 1., 4. un 9. pantu.";

b) panta 3. un 4. punktu svītro;

18) panta 33. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka formātu informācijas paziņošanai par minēto plānu un programmu pieņemšanu un būtiskiem to grozījumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.";

(19) direktīvas 35. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Direktīvas 23. panta 1. punktā minētie uzņēmumi vai organizācijas, bīstamu atkritumu radītāji un uzņēmumi vai organizācijas, kuru profesionālā darbība ir saistīta ar bīstamu atkritumu savākšanu vai pārvadāšanu vai kas darbojas kā bīstamu atkritumu tirgotāji vai starpnieki, hronoloģiski reģistrē šo atkritumu daudzumu, īpašības, izcelsmi un attiecīgā gadījumā galamērķi, savākšanas biežumu, transporta veidu un paredzamo atkritumu apstrādes metodi. Šos datus tie dara pieejamus kompetentajām iestādēm elektroniskā reģistrā vai reģistros, kas jāizveido saskaņā ar 4. punktu.";

b) pantā pievieno šādu 4. un 5. punktu:

"4. Dalībvalstis izveido elektronisku reģistru vai koordinētus reģistrus, kuros reģistrē datus par 1. punktā minētajiem bīstamajiem atkritumiem un kuri aptver visu attiecīgās dalībvalsts ģeogrāfisko teritoriju. Dalībvalstis var šādus reģistrus izveidot arī par citām atkritumu plūsmām, jo īpaši tādām atkritumu plūsmām, attiecībā uz kurām Savienības tiesību aktos ir noteikti mērķrādītāji. Dalībvalstis izmanto datus par atkritumiem, ko tām paziņojuši rūpniecības uzņēmumi Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārneses reģistrā, kurš izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006(*).

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu minimālos nosacījumus šādu reģistru darbībai. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. janvāra Regula (EK) Nr. 166/2006 par Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārneses reģistra ieviešanu un Padomes Direktīvu 91/689/EEK un 96/61/EK grozīšanu (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).";

20) direktīvas 36. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai aizliegtu atkritumu pamešanu, izgāšanu un nekontrolētu apsaimniekošanu, tostarp piedražošanu.";

21) direktīvas 37. pantu aizstāj ar šādu:

"37. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis Komisijai paziņo datus par 11. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunkta un 3. punkta īstenošanu par katru kalendāro gadu. Šos datus dalībvalstis paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 6. punktu. Pirmoreiz ziņo par laikposmu no 2020. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.

2. Dalībvalstis reizi divos gados Komisijai ziņo datus par 9. panta 4. punkta īstenošanu. Šos datus dalībvalstis paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 6. punktu. Pirmoreiz ziņo par laikposmu no 2020. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim.

3. Lai verificētu atbilstību 11. panta 2. punkta b) apakšpunktam, aizbēršanai izmantoto atkritumu apjomu paziņo atsevišķi no to atkritumu apjoma, kas sagatavoti atkārtotai izmantošanai vai pārstrādāti. Atkritumu pārstrādi materiālos, ko izmanto aizbēršanai, ziņojumā uzrāda kā aizbēršanai izmantotus atkritumus.

4. Datus, ko dalībvalsts paziņojusi saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu un ziņojumu par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 11.a panta 4. punktu.

5. Komisija caurskata datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par šīs caurskatīšanas rezultātiem. Ziņojumā ietver datu vākšanas organizatoriskā aspekta, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīguma, ticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Šis novērtējums var ietvert konkrētus ieteikumus par veicamajiem uzlabojumiem. Ziņojumu sagatavo ik pēc trim gadiem.

6. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka formātu datu paziņošanai saskaņā ar saskaņā ar 1. un 2. punktu un ziņojuma sagatavošanai par aizbēršanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru.";

22) direktīvas 38. pantu aizstāj ar šādu:

"1. Komisija var izstrādāt vadlīnijas, kā interpretēt reģenerācijas un apglabāšanas definīcijas.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai precizētu, kā II pielikuma R1 punktā minēto formulu piemēro sadedzināšanas iekārtām. Var ņemt vērā vietējos klimatiskos apstākļus, piemēram, lielu aukstumu un vajadzību pēc apkures, ciktāl tie ietekmē tās enerģijas apjomus, ko tehniski var izmantot vai saražot kā elektroenerģiju, siltumenerģiju, dzesēšanas enerģiju vai darba tvaiku. Var arī ņemt vērā vietējos apstākļus tālākajos reģionos, kā atzīts Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta trešajā daļā, un 1985. gada Pievienošanās akta 25. pantā minētajās teritorijās.

2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai grozītu I līdz V pielikumu, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību.

3. Komisija ir pilnvarota pieņemt VI pielikuma grozīšanai vajadzīgos deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu.";

23) iekļauj šādu 38.a pantu:

"38.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Uz neierobežotu laiku pēc [šīs regulas stāšanās spēkā datums] Komisiju pilnvaro pieņemt 5. panta 2. punktā, 6. panta 2. punktā, 7. panta 1. punktā, 11.a panta 2. un 6. punktā, 26. pantā, 27. panta 1. un 4. punktā, 38. panta 1., 2. un 3. punktā minētos deleģētos tiesību aktus.

3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 5. panta 2. punktā, 6. panta 2. punktā, 7. panta 1. punktā, 11.a panta 2. un 6. punktā, 26. pantā, 27. panta 1. un 4. punktā, 38. panta 1., 2. un 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar 5. panta 2. punktu, 6. panta 2. punktu, 7. panta 1. punktu, 11.a panta 2. un 6. punktu, 26. pantu, 27. panta 1. un 4. punktu, 38. panta 1., 2. un 3. punktu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc informācijas saņemšanas nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir paziņojuši Komisijai, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.";

24) direktīvas 39. pantu aizstāj ar šādu:

"39. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē (*).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).";

25) saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu pievieno VI pielikumu.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [ierakstīt datumu, kad pagājuši

astoņpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā]. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*